

pożyczek Towarzystwa, oprócz zwykłych środków prawnych i uprawnień, wskazanych w artykułach 20 i 30 niniejszego statutu, Towarzystwu przysługują następujące uprawnienia:

1) na obszarze b. zaboru rosyjskiego — uprawnienia, wskazane w rozdziale VI ustawy Tow. Kred. m. Warszawy;

2) na obszarze b. zaboru austriackiego — uprawnienia, wskazane w ustawie z dnia 21 czerwca 1882 r. (Dz. Ust. Nr. 81 z dn. 27 czerwca 1882 r. część XXVIII);

3) na obszarze b. dzielnicy pruskiej — uprawnienia, wskazane w rozdziale „o prawie przymusowego wykonania przez Ziemstwo Kredytowe” statutu Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

Art. 105.

Na posiedzeniach władz Towarzystwa delegat ma głos doradczy, służy mu jednak prawo wnoszenia sprzeciwów i wstrzymywania wykonania uchwał, przeciw którym wniósł sprzeciw, i które, zdaniem jego, dotyczą szczególnie ważnych interesów Skarbu.

Art. 106.

Wnioski delegata, o których mowa w artykule poprzednim, wstrzymują wykonanie odnośnej uchwały organu Towarzystwa. Wnioski te winny być zgłoszone Zarządowi Towarzystwa oraz Ministrowi Skarbu w ciągu trzech dni od daty powzięcia uchwały, a następnie rozstrzygnięte przez Ministra Skarbu w ciągu dwóch tygodni od daty ich zgłoszenia.

Jeżeli decyzja Ministra Skarbu nie będzie zakomunikowana Towarzystwu w rzeczonym terminie, odnośna uchwała wchodzi w życie.

Art. 108.

O ileby Zarząd lub Rada Nadzorcza nie spełniały nałożonych na nich niniejszym statutem obowiązków, lub przekroczyły przepisy statutu względnie obowiązujących praw, z powodu czego Skarb Rzeczypospolitej Polskiej mógłby być narażony na straty z tytułu objętej gwarancji za listy zastawne Towarzystwa, Minister Skarbu będzie mógł powyższe organa Towarzystwa rozwiązać, w miejsce ich najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy od daty rozwiązania zarządzić wybory tych organów, ustanawiając na czas przejściowy mianowany przez siebie Zarząd, a nawet, zarządzić (niezależnie od art. 6 i 58 niniejszego statutu) i przeprowadzić likwidację Towarzystwa.

50.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 10 stycznia 1928 r.

o zabronieniu polowania na łosie-byki, dropie i wiewiórki.

Na podstawie ust. 2 lit. b art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) postanawiam co następuje:

§ 1. Na przeciąg jednego roku zabraniam całkowicie polować na łosie-byki, dropie i wiewiórki.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

51.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 12 stycznia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Na mocy art. 4, punkt 8 ustawy z dn. 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów i zwierząt w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i przez obszar Wolnego Miasta Gdańska odbywa się na zasadzie regulaminu, podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1928 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik do rozp. Min. Komunikacji z dn. 12 stycznia 1928 r. (poz. 51).

REGULAMIN PRZEWOZOWY

dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Regulamin niniejszy obowiązuje w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i przez obszar Wolnego Miasta Gdańska.

I. Przepisy przewozowe.

Przy przewozie obowiązuje jako prawo umowne Berneńska Konwencja Międzynarodowa ze wszyst-